Vragen en antwoorden

over het ontvangen en sturen van gedachteboodschappen (1,2)
over emotionele volwassenheid en onvolwassenheid (3)
over instinct tot zelfbehoud en eigen verantwoordelijkheid (5)
over egoïsme bij het bidden en moeite om te gaan bidden (6,7)
over de rol van erfelijkheid naast spiritualiteit en karma (8)
over slapeloosheid (9)
over Jezus, Rama Krishna, Gandhi (10-12,16-18)
over het herkennen van een geest uit de spirituele wereld (14)
over herinneringen aan vorige levens tussen incarnaties(19,20)
over het leven van de mens in vele sferen (22,23)
over dromen en hun symboliek (24,25)
over het verschil tussen slaap en narcose (26,27)

23 december1960
lezing76

(In deze lezing zijn een aantal vragen en antwoorden uit vroegere lezingen en privé-sessies samengevoegd)

VRAAG: Bent U in staat om ieder ogenblik gedachteboodschappen van ons te ontvangen? (1)

"Op speciale momenten, ja. Ik ben bijvoorbeeld niet in staat om ze te ontvangen als ik mij via het medium manifesteer omdat de materie me dan in de weg staat. Afgezien daarvan ontvang ik boodschappen, maar soms moet ik ze naar anderen doorsturen. Soms mag ik zelf voor deze boodschappen zorg dragen en soms moet er geen aandacht aan ze worden geschonken. Het hangt er helemaal van af. Zo hebben sommigen van jullie al ervaren dat ik jullie boodschappen ontving omdat er antwoorden kwamen. Andere keren gebeurde dat niet omdat

het niet mogelijk was. Dat kwam door omstandigheden die jullie misschien niet zien en niet omdat de boodschappen niet werden ontvangen. Soms wordt een antwoord op een andere manier gegeven dan jullie verwachten. Ook de drijfveer van iemand die een boodschap in gedachte uitstuurt in plaats van hem hardop te zeggen, moet in aanmerking worden genomen. Als de drijfveer alleen maar verwarring is en een tegenzin om trots te overwinnen, mogen we er geen aandacht aan schenken."

VRAAG: Is het mogelijk om boodschappen naar al onze geestvrienden die om ons heen zijn, te sturen? (2)

"Oh ja, natuurlijk. Het hangt er weer vanaf wat voor soort boodschappen het zijn. Als het geestelijke boodschappen zijn – boodschappen bedoeld om te helpen en om geesten die ontvankelijker voor jou persoonlijk zijn, raad te geven – dan is het wel degelijk mogelijk. Als het iets alledaags is, wordt vaak verhinderd dat ze het zien, hoewel ze het soms wel degelijk zien en dat heeft dan ook weer een doel."

VRAAG: Wat is het verschil tussen een emotioneel volwassen en een emotioneel onvolwassen persoon? Hoe kun je dat herkennen? (3)

"Een emotioneel volwassen persoon is iemand die begrijpt dat het leven is zoals het is, namelijk dat het niet alleen vreugde maar ook pijn met zich meebrengt. Bijna ieder gewoon mens begrijpt dat met zijn verstand maar heel veel mensen doen dat niet gevoelsmatig. Ze zeggen dat het leven niet altijd rozengeur en maneschijn is, maar emotioneel krimpen ze ineen van de pijn. Het niet zien van het leven en de werkelijkheid zoals ze zijn en niet de moed hebben om het leven op die manier te aanvaarden, is een teken van emotionele onvolwassenheid. Een ander teken van onvolwassenheid is het geen verantwoordelijkheid willen nemen. Ik bedoel dat niet alleen in de voor de hand liggende zin dat een moeder voor haar kinderen zorgt of een vader in het onderhoud van zijn gezin voorziet. Dat is zo duidelijk, dat hoef ik niet te noemen. Bovendien wijst het nalaten daarvan zelfs niet op een specifiek gebrek aan emotionele volwassenheid. Dit zou algehele onvolwassenheid zijn. Ik bedoel de verantwoordelijkheid ten opzichte van je diepste wezen, de verantwoordelijkheid ten opzichte van God, de verantwoordelijkheid ten opzichte van jezelf, de erkenning dat je verantwoordelijk voor

je eigen narigheid bent, en de verantwoordelijkheid voor het feit dat het in je macht ligt om jezelf van die narigheid te bevrijden – door van binnen te ontdekken wat deze narigheid heeft veroorzaakt; de verantwoordelijkheid voor het beschermen van de fysiek en emotioneel zwakkere mens. En zo zijn er nog andere verantwoordelijkheden.

Als je zelf je eigen emotionele volwassenheid vergroot, kun je een emotioneel volwassen persoon heel gemakkelijk daaraan herkennen. Het is heel vaak een duidelijk teken van emotionele onvolwassenheid wanneer mensen er voor terugdeinzen om bepaalde verantwoordelijkheden op zich te nemen, ook al zou dat vreugde, vervulling en ontwikkeling met zich meebrengen. De angst voor liefde en de risico's die daarmee verbonden zijn, is een teken van emotionele onvolwassenheid. Om maar een paar heel duidelijke voorbeelden te noemen. Je zult met dit in gedachten heel veel meer specifieke en nauwkeuriger antwoorden kunnen vinden."

VRAAG: Als iemand van een dokter of astroloog de werkelijke stand van zaken wil weten, wat zou deze dokter of astroloog dan moeten doen? De waarheid vertellen, liegen of de kwestie vermijden? (4)

"Je bedoelt een onplezierige waarheid?" *(Ja, over ziekte en dood.)*
"Dat hangt er heel erg van af, beste vriend. Het is onmogelijk om hier in het algemeen iets over te zeggen. Er zijn gevallen waarbij de waarheid vriendelijker is en er zijn bepaalde gevallen waarbij dat niet zo is. Ik kan hier onmogelijk een algemeen antwoord op geven. Ik zou moeten weten wat het specifieke geval inhoudt, als je aan iets speciaals denkt."

VRAAG: Ik zou u willen vragen of het instinct tot zelfbehoud veel te maken heeft met iemands keuze voor de weg van het kwaad; met andere woorden, het verwerpen van de weg van de eigen verantwoordelijkheid. (5)

"Op een vervormde, onwetende manier, ja. Een in geestelijk opzicht blinde persoon denkt altijd dat hij door buitengewoon egoïstisch te zijn zichzelf beschermt. Maar in werkelijkheid is dat niet zo. Het instinct tot zelfbehoud zou, als het niet door alle lagen van onwetendheid wordt vertroebeld, een mens altijd naar de weg van zelfontwikkeling en zuivering in de diepste zin leiden en dat doet het zeker altijd. Je zult dit

beter begrijpen als je deze lezing nog eens zorgvuldig overdenkt. Het nee zeggen tegen deze ontwikkeling en deze zuivering komt niet uit het instinct tot zelfbehoud voort. Dat is echt niets anders dan een rationalisatie. In feite is het tegenovergestelde het geval."

VRAAG: Ik zou graag iets horen over egoïsme bij het bidden. (6)

"Ik heb dit al bij diverse gelegenheden besproken maar ik zal het nog een keer doen, misschien met een ander oogmerk. Ik weet dat veel mensen er bang voor zijn dat, als ze bidden, dat alleen maar egoïstisch is. Ik kan hier alleen maar op zeggen, vrienden, dat het heel erg afhangt van hoe je bidt en wat je beweegreden is. Je kunt van niets zeggen 'dit is egoïstisch – dat is het niet'. Tenzij het onbehouwen daden betreft, gaat het bij al je wensen en houdingen om de *drijfveer* – die telt. Het hangt altijd van het *hoe* af.

Het antwoord op deze vraag is echt heel eenvoudig. Als je voor dingen bidt omdat je ze alleen maar wilt hebben, omdat het leuk is en dat het dat alleen maar is, dan is dit natuurlijk een egoïstisch gebed. Afgezien daarvan zal het helemaal geen goed doen. Want alleen geestelijke kracht die uit je ziel voortkomt, zal een gevolg hebben. Zelfzuchtig gebed wijst op een verkeerd begrip van het leven en is daarom een onwaarheid, zelfs al debiteer je een leugen niet opzettelijk. Niettemin kan een onware gedachte, hoe onschuldig en in goed vertrouwen ook, niet met de echte krachten van de kosmos samenkomen. Soort zoekt soort en dit is een onveranderlijke wet. Een van de eerste dingen die je op dit pad leert is om jezelf af te vragen wat je beweegredenen zijn, waarom je een bepaald iets graag wilt hebben. Je leert jezelf af te vragen wat het 'waarom' van bepaalde emotionele reacties van je is, en als je jezelf geen antwoord kunt geven, zou het goed zijn om te beginnen met bidden voor de wil om jezelf zonder angst en in waarheid te gaan zien. Je kunt dit niet als egoïsme betrachten. Je zult dus bidden voor de zuivering van je beweegredenen.

Verder is er niets zelfzuchtigs aan om het beste voor andere schepsels te wensen, en als je er toe kunt komen, om voor degenen te bidden die je schade hebben berokkend – *en het meent*. Dat is op zichzelf al een zuivering. En als je bidt voor kracht en begrip om, waar het gaat om jezelf onder ogen te zien, in staat te zijn je eigen lafheid te overwinnen, om je weerstand tegen het ontwikkelen van jezelf te overwinnen, is daar niets zelfzuchtigs aan, tenzij er bij jou een twijfel bestaat of het

onvermijdelijke geluk dat het gevolg is van zuivering – nadat een bepaald punt is bereikt – op zichzelf niet een zelfzuchtige daad is. Als je dat gelooft, zou het een hoger doel zijn om onzuiver te blijven zodat je ongelukkig bent omdat dat onbaatzuchtigheid zou betekenen. In dit verband moet je begrijpen dat Gods wet op deze manier werkt. Alleen degene die gelukkig is, kan geluk aan anderen geven. Ik bedoel niet een goedkoop en makkelijk te verkrijgen geluk, maar werkelijk geluk dat alleen door hard werken tot je komt en dat niemand van je af kan pakken. Je zult nooit een ongelukkig iemand zien die echt geluk aan anderen kan geven. Dat is onmogelijk. Hij verricht misschien een bepaalde goede daad, een enkele onzelfzuchtige daad, maar hij is *niet in staat* om iemand anders gelukkig te maken. Dus als je bang bent voor egoïsme omdat je door je zuivering en ontwikkeling een toestand van geluk bereikt – en dit zou jouw voornaamste gebed zijn dat duidelijk verschilt van het gebed voor anderen – beschouw dit geluk maar als een nevenproduct, als een middel tot een doel en niet als het doel zelf. Zelfs als egoïsme, namelijk het verlangen om gelukkig te worden, aan het begin van je opwaarts streven een beetje meespeelt, heb het dan in de gaten maar schenk er verder niet teveel aandacht aan. Aanvaard jezelf zoals je bent, en je bent nog onvolmaakt. Deze egoïstische drijfveer is niet zo zuiver als degene die ik hierboven vermeldde, namelijk dat geluk alleen een nevenproduct zou moeten zijn, een middel tot een doel, maar het is zeker een stap voorwaarts bij de verwerkelijking van waarheid.

Alleen door jezelf te zuiveren, kun je gelukkig worden terwijl degene met een lagere bewustzijnsgraad gelooft dat je gelukkig wordt door aan alle wensen die uit je lagere aard voortkomen, toe te geven. Als je nog met egoïsme behept bent – en welk mens is dat niet – is het gezonder om dit duidelijk te zien in plaats van het weg te duwen en weg te werken. Op die manier zal die zelfzucht zich in je ziel verborgen houden en je meer kwaad doen dan de duidelijke en moedige erkenning dat het in je bestaat. Weet dat het om een hoger doel gaat, maar weet ook dat je daar emotioneel nog niet bent. Besef ook dat afgezonderd geluk onmogelijk is. De scheidingsmuur moet vallen, en dat is iets waar jullie allemaal bang voor zijn. Zonder die muur is het gevaarlijk. Jullie beseffen niet dat door aan je verlangen naar een scheidingsmuur vast te houden, je je eigen doel vernietigt en dat dit, heel onlogisch, in tegenspraak met je eigen wens om je te ontwikkelen is – een wens die ondanks je angst ervoor, even krachtig blijft bestaan.

Jullie verlangen allemaal naar geluk en jullie willen allemaal graag anderen gelukkig maken. Toch kunnen jullie geen van beide bereiken zonder je afgescheidenheid los te laten. En hoe raak je je afgescheidenheid kwijt? Door juist dat te doen wat voor jullie het moeilijkst lijkt – misschien door je trots te laten varen, door je klaarblijkelijke schaamte heen te gaan. Wanneer je het probleem op deze manier benadert, zul je je realiseren dat er in dit soort gebed absoluut niets zelfzuchtigs is. Want God ziet jullie graag gelukkig. Het is een lang bestaand misverstand, een dikwijls onuitgesproken opvatting dat goddelijk zijn ongelukkig en streng zijn betekent. Dit beeld is diep in de mensheid verankerd. Dit heet martelaarschap. Nee, vrienden, het is niet waar. Voel je niet schuldig als je ook gelukkig wordt. Dat betekent zeker niet dat je nu direct moet gaan bidden om gelukkig te worden. Waar je voor zou moeten bidden is voor de kracht en het vermogen om de hindernissen die je tussen jezelf en geluk in hebt gezet, te overwinnen en te verwijderen. Dit verwijderen moet betekenen dat je door het ongeluk dat je jezelf door vergissing en onwetendheid hebt aangedaan, heen gaat en er niet voor terugschrikt. Het resultaat aan het einde van de tunnel moet het heldere licht van vrede, harmonie, schoonheid en vreugde zijn, en dat moet van jou zijn ongeacht wat anderen doen of niet doen. Dat is de geest die je zou moeten hebben wanneer je bidt."

VRAAG: Mag ik vragen waarom het soms zo moeilijk is om überhaupt te gaan bidden? (7)

"Jullie weten allemaal dat je ontwikkeling niet in een gestage lijn naar boven gaat, of laten we zeggen om de terminologie van deze lezing aan te houden 'naar beneden'. Zij vertoont schommelingen. Het gaat steeds op en neer, spiraalsgewijs. En soms, als de lijn naar beneden gaat, besef je niet dat deze naar beneden gaande lijn een stuk boven de vorige naar boven gaande lijn ligt. Hoewel de laatste opwaartse lijn over het geheel genomen beneden de huidige benedenwaartse lijn ligt, voelt iedere beweging naar boven nu eenmaal beter. Je had een gevoel van verrukking en bevrijding dat je nu op de lijn naar beneden, waartoe je jezelf hebt opgewerkt, niet hebt, hoewel die hoger ligt.

Steeds wanneer je je op de neerwaartse lijn bevindt, stuit je op conflicten, problemen en tegenstrijdigheden die je nog niet hebt opgelost. Ze brengen je in beroering, maken je onrustig en angstig, totdat je ze met veel inspanning hebt uitgewerkt en begrepen, totdat je ze in het totaalbeeld, voorzover je dat nu hebt, hebt ingepast. Als dat is

gebeurd, gaat de lijn weer omhoog en geniet je van de lucht die is opgeklaard, omdat je weer wat meer waarheid hebt verworven. Maar wanneer de lijn dan weer naar beneden gaat, moet je in de duisternis van je eigen verwarring en dwalingen graven en dat snijdt je af van de goddelijke stroom. Je kunt dit te sterk simplificeren door te zeggen 'het is deprimerend, ik heb vervelende ervaringen en daarom ben ik van de goddelijke stroom afgesneden'. Je hebt gelijk, maar dit is alleen de halve waarheid en dat is altijd gevaarlijk. De onaangename dingen die je ervaart, zijn alleen maar de weerspiegeling en een noodzakelijk gevolg van de oorzaak in jezelf die er op wacht om blootgelegd te worden. En daarom ben je, wanneer je op een naar beneden gaande lijn zit, afgesneden van de stroom. Hoe lang dit duurt, hangt van je karakter af en van de innerlijke problemen die moeten worden opgelost. Je wordt weer omgeven door de krachtige indrukken van de wereld om je heen. Je kunt geen diepgaand contact meer met het gevoel van werkelijkheid krijgen dat je op andere momenten hebt geproefd. En het is noodzakelijk; het vereist strijd van jouw kant om weer een overwinning te behalen. Iedere overwinning betekent een nieuwe naar boven gaande lijn. Het is heel natuurlijk dat je in zulke perioden van tijdelijke duisternis Gods absolute waarheid niet kunt voelen, dat je niet op dezelfde golflengte zit. Dit kan niet door je wil worden afgedwongen. Maar wat je in deze perioden kunt doen en zou moeten doen, is in het licht van wat je nu weet, ook al zit deze kennis (tijdelijk) alleen maar in je hoofd helder en redelijk nadenken over wat je hebt ontdekt. En je moet wachten totdat je weer door deze kennis verzadigd wordt."

VRAAG: Wat is de rol van erfelijkheid verschillend van en naast de oorspronkelijke spiritualiteit en karma en het Plan? (8)

"Erfelijkheid kan alleen in samenwerking met het Plan, met karma, met de hoedanigheden van die geest werkzaam zijn die voorbestemd is om bij bepaalde ouders geboren te worden, zodat hij de omstandigheden vindt die hij voor zijn hoedanigheden nodig heeft. Het werkt allemaal als eenheid samen. Een kind, bijvoorbeeld, erft bepaalde kwaliteiten van zijn ouders, laten we zeggen een talent. Die geest had dat talent, en erfde het niet. Maar de geest werd naar ouders toegestuurd die hetzelfde talent hebben, omdat de omstandigheden in alle andere opzichten volmaakt passen en deze geest zijn of haar levenstaak zo het beste kan volbrengen. Het karma is van invloed op het plan en het plan bepaalt bij welke de ouders, in welk land en onder welke

omstandigheden de geest zal worden geboren, welke kwaliteiten naar buiten moeten komen en welke voor een toekomstig leven verborgen blijven. Sommige komen misschien met die van de ouders overeen – in dat geval spreken we van erfelijkheid – en andere misschien niet. Erfelijkheid is dus niet iets dat willekeurig werkt. Het is een onderdeel van het totale plan." *(En fysieke gelijkenis?)* "Hetzelfde verhaal. Ik heb dat in verband met de genen al uitgelegd. De genen werken op een zodanige manier dat bepaalde fysieke gelijkenissen wel en andere niet zullen optreden. Er is een goede reden en een doel voor elke bijzonderheid, vrienden. Het doel is misschien symbolisch, maar het heeft een betekenis."

VRAAG: Als het waar is dat onze ziel tijdens de slaap naar de geesten-wereld gaat, waarom kunnen oude mensen dan zo slecht slapen en wat is de reden van slapeloosheid bij jongere mensen? (9)

"Laten we zeggen, wat überhaupt veroorzaakt slapeloosheid – bij alle mensen? De oorzaak van slapeloosheid is gewoonlijk angst - angst om los te laten, angst om het onbewuste boven te laten komen, angst om de geest zijn werk te laten doen en misschien iets te horen wat je niet wilt horen. Als je last hebt van slapeloosheid, kun je dat als een duidelijke aanwijzing voor jezelf zien: 'onbewust ben ik niet bereid iets onder ogen te zien; wat kan dat zijn?' Want als je alles in jezelf onder ogen had gezien, zou je nooit aan slapeloosheid kunnen lijden. Dat kan ik je wel verzekeren. Maar aan de andere kant wil ik heel duidelijk maken dat iedereen die goed slaapt en niet aan slapeloosheid lijdt nu niet moet denken dat hij 'dus' alles in zichzelf onder ogen ziet'. Dit is een kwestie van emotionele gesteldheid. Iemand die goed slaapt, kan weer andere symptomen hebben.

Bij ouderen komt slapeloosheid vaak voor omdat ze, wanneer de tijd nadert dat ze naar *onze* wereld gaan, onbewust beseffen dat ze niet alles volgens hun persoonlijke plan onder ogen hebben gezien en zijn aan-gegaan. Ze gaan zich gaandeweg ongemakkelijker voelen, omdat er steeds minder tijd overblijft. Als je jonger bent, kun je onderbewust nog tegen jezelf zeggen dat je die taak ook later wel kunt vervullen. Bovendien kan iemand die bang voor de dood is deze gedachte als hij jong is nog wel van zich afzetten, maar hoe meer de tijd dringt hoe moeilijker dit wordt. Iemand hoeft zich helemaal niet van deze angst bewust te zijn. Want bewust belijdt hij misschien een van buitenaf opgelegd geloof. Hij heeft zijn hele leven gehoord wat de godsdienst

die hij aanhangt onderwees en hij heeft zich vanwege zijn innerlijke angsten uit alle macht aan die leer vastgeklampt. Ondanks dat er veel waarheid in deze leringen steekt, gelooft hij ze toch niet echt.

Er is een groot verschil tussen geloven in iets omdat je bang bent of iets geloven nadat je je twijfels en angsten onder ogen hebt gezien en hebt leren aanvaarden. In zulke gevallen ontbreekt de goede fundering die *jullie* op dit pad krijgen. Daarom weet hij, wanneer hij ouder wordt, onbewust dat de tijd om over te gaan nabij is en wil hij dit uit de weg gaan. Het is net alsof zijn eigen onbewuste zegt: 'ik zal daar nog genoeg tijd hebben, ik wil nu op de oude voet doorgaan'. Als het levensplan niet is uitgevoerd, weet de geest van die persoon dat en komt in opstand. De geest voelt zich er ongelukkig bij en toch blijft het bewustzijn alles doen om het verlangen van de geest te dwarsbomen. Wanneer dan het levenseinde nadert, lijkt de geest te zeggen: 'blijf hier, blijf nog op dit aardse vlak. Misschien kom je door een periode van nervositeit en rusteloosheid nog tot een andere manier van denken, zul je anders gaan reageren en zo het doel bereiken waarvoor je op aarde bent gekomen'. Een ouder iemand die werkelijk sereen is en alles volbrengt wat hij zich voorgenomen heeft om te volbrengen, zal niet aan slapeloosheid lijden. Een heel ander punt is dat oudere mensen niet zoveel slaap meer nodig hebben maar dat is geen slapeloosheid."

VRAAG: Waarom noemde Jezus zichzelf de Zoon des mensen? (10)

"Jezus, het hoogst geschapen Wezen, incarneerde als mens. De Zoon van God werd net als elk ander mens geboren; dat was de grootsheid. En toen Jezus over zichzelf sprak en zei dat Hij de Zoon van God was, wilde Hij zoals Hij vaak deed, op een subtiele manier aangeven dat Zijn geboorte in overeenstemming met de universele wet was die God in volmaaktheid had geschapen. In deze verklaring kun je een waarheid vinden die soms door goed bedoelende mensen is vervormd die dachten dat de geboorte van Christus zou worden gekleineerd als Hij ook, op dezelfde manier als alle andere mensen geboren zou worden."

VRAAG: Tijdens onze lezing over de Bhagavad Gita werd gevraagd waarom sommige spirituele grootheden zoals Rama Krishna en anderen fysiek zo ziek waren? (11)

"Niet dat het voor hen allemaal opgaat maar in sommige gevallen is de reden dat een hoog ontwikkelde geest die een taak op aarde op zich

neemt, een dergelijk lijden vrijwillig ondergaat om de mensheid te laten zien dat lijden niet zo verschrikkelijk is: je kunt er doorheen gaan en het kan je leven zelfs verrijken als je het met de juiste spirituele en psychologische instelling aanvaardt. Met andere woorden: grote religieuze meesters namen een lijden op zich, niet omdat het moest gebeuren (al kan dat natuurlijk ook en dan wordt dit karma in combinatie met de taak gebruikt) maar om aan de wereld te laten zien: neem je lijden op je, gebruik het om je te zuiveren. Wanneer mensen fysiek of anderszins lijden gebruiken ze dit maar al te graag als excuus om maar niet aan hun zuivering te hoeven werken. Het dient altijd als voorwendsel en zij stellen dan voor zichzelf en tegenover anderen: 'als ik niet met dit of dat probleem zat en niet zo'n pijn had, zou ik het zeker doen maar nu kan het gewoon niet'. Grote godsdienstige leraren willen een voorbeeld geven; dit is heel belangrijk. Als alle geestelijke leiders en leraren een echt gemakkelijk leven hadden, zouden de mensen zeggen: 'ja, op die manier is er niets aan. Hij hoeft zich geen enkele zorg te maken. Hij is gezond, voor zijn dagelijks brood wordt gezorgd, hij kan al zijn tijd en energie in een dergelijke luxe stoppen'. Maar als zo iemand voor het bereiken van zijn doel op het pad van ontwikkeling het voorbeeld geeft terwijl hij zijn eigen problemen heeft, dan draagt hij heel wat meer bij dan alleen maar de woorden van zijn leer. En dat is vaak de reden waarom de allergrootsten vrijwillig voor ontberingen kozen, ook al behoorde het niet meer tot hun karma. Het kan ook zijn dat nog karma ingelost moet worden en dat deze twee taken – het onderwijzen en het inlossen – voor hetzelfde doel worden gecombineerd. We kunnen niet generaliseren en we hoeven niet te weten wat in welk geval waar is. Het is voldoende om te zien dat het heel goed mogelijk is om te lijden en je tegelijkertijd te ontwikkelen."

VRAAG: Zou u zeggen dat het juist is dat Jezus het grootste voorbeeld is van een leider die vrijwillig het lijden op zich nam, en Gandhi van een man die karma inloste? (12)

"Ja, dat klopt*."*

VRAAG: Als het gevaar bestaat dat mensen kunnen denken dat iemand die verder een gemakkelijk leven heeft zich ook gemakkelijk en in alle vrede op spirituele zaken kan richten, bestaat er dan ook niet het gevaar dat voor iemand die met kwalen is geboren spiritualiteit als ontsnappingsmogelijkheid kan dienen? (13)

“Je kunt niet iedereen recht doen. Als iemand niet echt van goede wil is, zal hij altijd een of ander excuus vinden. In het ene geval kan een gemakkelijk leven tégen hem worden gebruikt, terwijl precies dezelfde persoon de problemen van een andere leraar als excuus kan gebruiken om niet spiritueel te werken. Op dezelfde manier kan de betrekkelijke volmaaktheid en liefde van een bepaalde leraar als een excuus worden gebruikt om daar niet zelf toe in staat te zijn: ‘voor hem is het gemakkelijk - hij is zo ver.... als ik nu een ‘gewoon’ feilbaar menselijk wezen zo bezig zag, dan zou me dat wel overtuigen’, enzovoort. Terwijl dezelfde persoon die zulke bezwaren oppert de onvolmaaktheid van een andere leraar als excuus kan aanvoeren. Excuses zijn altijd te vinden, dat weten jullie allemaal. Velen van jullie zijn zelf door dit stadium heengegaan. Kortom, er zijn allerlei soorten leraren en leiders en ieder werkt op zijn eigen manier. Deze verscheidenheid zou moeten dienen om de ogen van de mens voor zijn eigen rationalisaties te openen. Het moet echter worden gezegd dat het alternatief voor het je afwenden, omdat een geestelijke leider een moeilijk leven heeft, zich minder goed voor rationalisaties leent. Zie je, je onbewuste worsteling met dit pad is altijd doende om betekenisvolle rationalisaties te vinden. Hoe betekenisvoller ze zijn, des te beter dienen ze het onwillige deel van de mens. Ieder van jullie die zich met het vinden van beelden bezig houdt, weet dat je je niet moet laten misleiden wanneer je een irreële neiging vindt die zich achter een rationeel excuus verbergt. Je moet er dan even zorgvuldig achter kijken als wanneer het een irrationeel excuus is.”

VRAAG: (Eva) Waaraan merk je of een entiteit, al of niet geïncarneerd, deel van de spirituele wereld uitmaakt? (14)

“We zullen het nu even niet over mensen hebben, maar een geest kun je herkennen aan wat hij je over zuivering en over zijn werk in het grote Verlossingsplan vertelt. Ik ga je echter hier met opzet niet meer in detail over vertellen want aan de ene kant zou dat je onderbewuste kunnen beïnvloeden, terwijl dat juist vrij moet blijven, en aan de andere kant kunnen anderen dan gaan denken dat jij, als medium, gebruik maakt van wat je hebt gehoord. Het zou dus voorlopig beter zijn dat je in dit opzicht onwetend blijft. Daar komt bij dat jouw kennis in die mate invloed op de geesten zou kunnen hebben dat ze deze kunnen gaan gebruiken. Laat iedereen die in deze groep meedoet, tevreden zijn met het gewoon zien van wat er gebeurt en van de proef leren. Wat de geesten over het werken

aan je zuivering en over hun eigen taak vertellen, geldt als hun visitekaartje. Daar kunnen jullie dan met elkaar over praten. Overigens wil ik nog wel even zeggen dat jullie na de vorige sessie een bijzonder vruchtbare discussie hadden. Alle geesten die daarbij aanwezig waren, zijn er ook vanavond weer, omdat ze er toen veel aan hebben gehad, niet zozeer aan jullie gesprek met henzelf als wel aan wat er na afloop nog door jullie onderling werd besproken."

VRAAG: Bestaat er de mogelijkheid om een heel zieke vriend te bereiken die mij niet meer herkent? (15)

"Dat is misschien mogelijk maar niet voor de gemiddelde mens. Je zou een hoge zuiveringsgraad moeten hebben bereikt, en geen van mijn vrienden hier is zover."

VRAAG: Wat bedoelde Jezus toen Hij zei: 'Wie niet eet van dit brood - Mijn lichaam - en niet drinkt uit deze beker - Mijn bloed - zal niet het eeuwige leven verwerven'? (16)

"Jullie begrijpen natuurlijk, vrienden, dat deze uitspraak geheel symbolisch is. Zoals ik bij herhaling heb gezegd, staat 'het lichaam' voor het aardse dat geaccepteerd moeten worden. De vraag voor de mensheid draait altijd weer om de onwil om de moeilijkheden van het leven met alle hindernissen te aanvaarden. Wat ik in deze lezing naar voren bracht, heeft op hetzelfde betrekking. Jullie wijzen de materie af, jullie wijzen de moeilijkheden van het leven af, jullie proberen met behulp van verschillende, vaak onbewuste middelen onder deze moeilijkheden uit te komen. Het indrinken van het stoffelijke dat door het van de mens afkomstige lichaam van Jezus wordt gesymboliseerd, betekent 'Ja' zeggen tegen dit aardse leven en tegen alles waar dat voor staat, het goede en het kwade. Alles ligt daarin besloten. Het is misschien een goede meditatieoefening om te bedenken wat het aardse leven allemaal inhoudt en wat je moet accepteren. Tal van mensen verwerpen verschillende dingen, zelfs goede. Of uit angst om te zondigen of uit angst voor de mogelijkheid dat deze goede dingen hun ongeluk alleen maar groter maken. De symbolische betekenis van het bloed van Jezus is pijn. Bloed wordt geassocieerd met pijn en jullie moeten ook pijn drinken, vrienden. Nogmaals, aanvaard het en probeer er niet onderuit te komen. Aanvaard het op een gezonde manier en vlucht er niet voor weg. Aanvaard het als een noodzakelijk nevenproduct van het leven en je eigen tijdelijke onvolmaaktheid.

Accepteer het als gevolg van wat je met je eigen innerlijke beweegredenen op gang hebt gebracht. En als je de pijn drinkt in plaats van je er van af te wenden, zul je weer tot leven komen en uit de pijn komen - zoals Jezus dat liet zien door Zijn dood en geestelijke opstanding. Dat is de symbolische betekenis van deze woorden."

VRAAG: In de astrologie wordt gezegd dat het vlees staat voor de stof en het bloed voor de emoties. Is deze uitleg juist? (17)

"Precies, dat heb ik net uitgelegd. Pijn wordt altijd in het gevoelslichaam gevoeld."

VRAAG: Wilt u het gezegde van Jezus uitleggen, "kom als een klein kind". (18)

"De kinderlijke houding waar Jezus op doelt is de afwezigheid van vooroordeel wat bij het benaderen van dit hele pad zo noodzakelijk is. Vooroordeel is iets dat buitengewoon wijdverbreid is en algemeen voorkomt. We zien mensen die voortdurend lijden door het vooroordeel van anderen. Waarom lijden ze? Als er hier een samenhang bestaat, is dit een duidelijk teken van een beeld en de kans is groot dat zij zelf, misschien op een andere manier, de grootste vooroordelen hebben. Vooroordeel is een muur van duisternis, en een kind heeft gewoonlijk geen vooroordelen, en is tenminste voorzover het het buitenste subtiele lichaam betreft een onbeschreven blad. Al deze invloeden die later tot vooroordelen en beelden leiden, hebben nog geen kans gehad hun werk te doen en zo'n muur op te richten. Dat is de reden waarom kinderen de waarheid dikwijls met een helderder blik kunnen benaderen dan volwassenen.

Op het gevaar af jullie te vervelen, ik moet weer terugkomen op beelden want daar zijn we nu mee bezig. Een andere aanwijzing en hulp bij het vinden van je beelden is nagaan waar je vooroordelen hebt. En later wanneer meer beelden van je aan de oppervlakte komen, zul je heel goed begrijpen waarom je ze hebt, welk verdedigingsmechanisme en welke rationalisatie er voor zorgde dat je ze aannam. Wat betekent het woord 'vooroordeel' in emotionele zin voor je? Iedereen heeft een ander begrip van dit woord. Wat mensen gewoonlijk emotioneel het meest beroert, gaat over het onderwerp waar ze toevallig het meest gevoelig voor zijn, en ze zien het feit over het hoofd dat zij zelf ook vooroordelen hebben. Misschien zijn deze zelfs wel sterker dan degene

die ze bij anderen tegenkomen. Iemand die voortdurend door de vooroordelen van anderen achtervolgd wordt, vindt hier een patroon wat hij eens zou kunnen onderzoeken, waar hij naar zou kunnen graven. Dit zou een sterke aanwijzing voor de aanwezigheid van een beeld in de ziel zijn dat als een magneet vooroordelen aantrekt. Daarom projecteer je op anderen wat je in feite op een andere manier zelf voelt.

Een andere tip, beste vrienden: denk eens aan wat je constant bezig houdt. Bij de een zal dat afwijzing zijn, bij een ander vooroordeel, bij een derde de vrees dat iemand iets van hem zal stelen – iedereen heeft een favoriete gedachte. Laat die van jou duidelijk worden. Blijf niet met al die emoties doorgaan zonder er helderheid over te krijgen. Als ze eenmaal helder zijn geworden, zul je een goed beeld hebben van waar je naar moet zoeken. Er zijn zoveel mensen die zich afgewezen voelen. Degenen die voortdurend het gevoel hebben dat ze worden afgewezen, zouden kunnen denken: 'misschien wijs ik anderen in de een of andere vorm wel af'. Dat kan uit angst gebeuren, je kunt iemand afwijzen omdat je zo bang bent zelf afgewezen te worden dat je anderen afwijst voordat zij jou afwijzen. En wanneer ze dan reageren, ben je gekwetst omdat jij afgewezen bent. Ja, beste vrienden, en dat gaat eindeloos zo door. Wij zien deze zielsvormen, en alleen een buitengewoon wijs mens zal op zo'n manier op jouw door afwijzing geobsedeerd zijn reageren dat de vicieuze cirkel tussen jullie wordt vermeden. Maar de meeste mensen voelen zich in de een of andere vorm zo onzeker dat je afweerhouding een effect op hen heeft. Dan begrijp je elkaar verkeerd en kwetst elkaar – en wijst elkaar af. De enige manier om die cirkel te doorbreken is om ondanks dit zielsbeeld dat jouw emotionele stromen je laten zien, niet te wachten totdat anderen hun armen naar je uitstrekken. Vergeet je eigen ijdelheid en onzekerheid en strek zelf je armen uit, en kijk wat er dan gebeurt."

VRAAG: Ik begrijp dat, als we reïncarneren, we ons niets van onze vorige levens herinneren. Als we na dit leven naar het hiernamaals gaan, herinneren we ons dan, tenminste gedurende korte tijd, iets van vorige levens en vergeten het dan weer of dragen we deze herinneringen met ons mee, zolang we in het hiernamaals zijn? (19)

"Dat hangt helemaal van het geval af, voornamelijk van de ontwikkeling van de entiteit en ook van enkele andere factoren. In het

algemeen kan ik zeggen dat als een ziel naar zijn spirituele thuishaven terugkeert, hij gewoonlijk na een tijdje (meestal niet onmiddellijk, soms eerder, soms later) ofwel de voorlaatste incarnatie zal kunnen zien en zich bepaalde delen heel goed zal kunnen herinneren, of verscheidene vorige incarnaties zal kunnen zien. Dit hangt van het geval, het vorige levensplan en hoe dat leven met voorgaande incarnaties is verbonden af. In sommige gevallen, als de persoon van het ene leven naar het volgende gaat, is het noodzakelijk enkele incarnaties te zien om de betekenis van de taak en van oorzaak en gevolg te bepalen. De persoonlijkheid zal op die manier alles zien wat belangrijk is zodat hij kan beoordelen in welk opzicht hij al of niet vooruit is gegaan en de waarde daarvan bepalen.

Omdat alle entiteiten erin getraind worden om zichzelf te beoordelen, krijgt iedere ziel altijd eerst de kans om een uitspraak over zichzelf te doen, om plannen voor activiteiten, ontwikkeling en zuivering in de geestenwereld te maken, maar ook om alvast plannen voor de volgende incarnatie te maken. Alleen wanneer een goede eigen beoordeling nog ontbreekt, springen de hogere geesten in. Voor dit doel moeten bepaalde vorige levens worden ontsluierd. Alles wat werd ontsluierd, blijft bij de ziel zolang hij in het hiernamaals verblijft en de herinnering wordt hem alleen tijdens het leven op aarde ontnomen. Als hij de volgende keer terugkomt, krijgt hij andere incarnaties te zien. Pas als hij bepaalde belangrijke stadia in zijn algehele ontwikkeling heeft bereikt - beslissende mijlpalen - mag hij de hele keten van incarnaties zien, zijn hele geestesleven vanaf het moment van zijn schepping en de zondeval tot aan ieder afzonderlijk bestaan. Dat kan op verschillende toppen op het pad naar boven gebeuren. Laten we zeggen dat er om de paar honderd incarnaties misschien zo’n toppunt is. En wanneer de incarnatiecyclus is voltooid, is de verhoging van het bewustzijnsniveau zodanig dat het er niet meer om gaat om kennis die voor een worstelende ziel schadelijk en belemmerend kan zijn, achter te houden of als dat bevorderlijk is haar juist te helpen deze kennis te verwerven - alles is dan aanwezig. En wat hij dan wil vergeten, dat is aan hem.

Het is hetzelfde als wanneer je in dit leven bepaalde onbelangrijke voorvallen uit je verleden vergeet; andere dingen wil je graag onthouden, of je vindt het nuttig om ze te onthouden. Dat is je eigen vrije keuze. Maar wanneer de incarnatiecyclus voorbij is en de ziel klaar is om naar huis terug te keren, hoeft hij niet meer met kracht en met bepaalde maatregelen te worden geholpen om zich dingen te

herinneren, zoals wel gebeurt voordat hij dit stadium bereikt. Is dat een antwoord op je vraag?"

VRAAG: Ja, enigszins. Maar zolang je nog van incarnatie naar incarnatie gaat, ben je je tussen de incarnaties in bewust... ("Natuurlijk, dat zei ik net.") *Maar is dat dan geen last? (20)*

"Nee, dat is het niet omdat alleen datgene wordt onthuld wat vruchtbaar en dienstig is. Wat een last zou zijn, blijft verborgen. En hoe meer vorderingen je maakt, hoe minder de kennis van vorige afwijkingen een last zal zijn. Zelfs als sommige informatie niet bepaald prettig is om te horen, is die misschien wel noodzakelijk om te volbrengen wat er allemaal nog volbracht moet worden. Dat kan niet als je niet beseft waar, wanneer en hoe je te kort bent geschoten. Vergelijk het met een kind dat naar school gaat en van de ene klas naar de andere overgaat. Als hij nog ergens midden in het schooljaar zit, heeft hij geen overzicht over het hele lesprogramma; hij leert elke dag zijn lessen. Maar als het schooljaar is afgelopen, zou hij er op terug moeten kijken om te zien wat hij heeft bereikt en waar hij te kort is geschoten, zodat hij weet op welke vakken hij zich het volgende jaar vooral zal moeten concentreren. Ik besef dat deze vergelijking mank gaat, maar je kunt je misschien voorstellen dat het zo enigszins werkt."

VRAAG: In de vorige lezing werd gezegd dat de aura door helderzienden kan worden waargenomen, maar een mens draagt het beeld van zijn sfeer niet altijd met zich mee. Hoe zit dat? (21)

"Wat precies begrijp je niet?"

VRAAG: Nou, wat je doet en wat je bent, beeldt zich altijd uit, en dat schept je sfeer. (22)

"Elk mens heeft vele sferen. Je kunt niet in alle sferen tegelijk leven. Daarom "draag" je hem niet met je mee, om het zo te zeggen. Dit is symbolisch. Globaal gesproken heb je je hogere zelf, je lagere zelf met al zijn verschillende gradaties, en je hebt al die stadia daartussenin. Elk schept een andere sfeer. Je verblijft, in overeenstemming met het leven dat je leidt, met waar je in je gedachten en in je hart met bezig bent – symbolisch gesproken – in de sfeer die de uitbeelding van die houdingen en neigingen is. En daarom zijn de andere sferen op dat

ogenblik vaag, ze zijn op de achtergrond, toch horen ze ook bij jou. Ze treden misschien in een andere periode van je leven op de voorgrond. Het is erg moeilijk om dit begrijpelijk voor je te maken. Ik heb geen andere manier om dit uit te leggen."

VRAAG: Worden alle sferen van een entiteit uiteindelijk één? (23)

"Absoluut. Zolang de persoonlijkheid is gespleten – neem het woord gespleten alsjeblieft niet in de medische zin; geen enkele ongezuiverde mens is één, want je hebt zoveel verschillende en elkaar tegenstrevende neigingen, en dat zijn gespletenheden – heeft elk onderdeel van de persoonlijkheid een sfeer. Zuivering betekent één-zijn."

VRAAG: Sommige dromen worden door de geestelijke wereld naar ons toegezonden om ons een les te leren; waarom worden ze dan zo door symboliek overdekt? (24)

"In de eerste plaats, laten we niet zeggen dat een droom wordt 'gezonden'. Dromen worden niet echt gezonden. Dit is moeilijk voor mijn mensenvrienden te begrijpen, maar er is een verschil tussen de zogenaamde psychologische droom en de geestelijke droom. De droom die door de geestelijke wereld wordt aangereikt, is in werkelijkheid een herinnering aan je verblijf in de geestelijke wereld terwijl je lichaam sliep. Je weet dat je dikwijls gebeurtenissen in een sfeer ervaart. Er wordt je iets onderwezen of je krijgt raad, en dan kun je een herinnering meenemen om je te helpen de indruk die je ziel heeft opgedaan naar buiten te brengen. Zelfs zonder zo'n herinnering zal deze zielsindruk door een geestelijke ervaring uiteindelijk een invloed op je leven, je inspanningen en je houdingen hebben. Maar vaak helpt het en is het effectiever als deze zielsindruk door zo'n herinnering wordt versterkt. De redenen waarom dromen door ingewikkelde symbolen worden vertroebeld, zijn vele. Ik zou daar in een eenvoudig antwoord niet grondig op in kunnen gaan. Ik zou tenminste een lezing voor dit onderwerp nodig hebben; misschien ga ik die later nog geven. Maar voor het ogenblik zou ik het volgende willen zeggen: er zijn, zoals jullie allemaal weten, heel veel lagen in de menselijke persoonlijkheid en zij hebben allemaal hun verschillende boodschappen die ze over willen brengen. De ene vloeit over in de andere. Dat is een reden voor de vervormingen.

De tweede reden is dat de taal in de geestelijke wereld een beeldtaal is.

Wanneer je je in de geestelijke wereld bevindt, vind je dit niet verwarrend. Maar wanneer je je in de menselijke staat bevindt, gewend aan een totaal verschillende manier van uitdrukken, moet je deze symboliek van de beelden vertalen. Trouwens, dit is een van de redenen waarom het voor een geest zo geweldig moeilijk is om zich in de menselijke taal uit te drukken; het is een beperking. Stel je dit vertalen voor als het vertalen van een tekst uit een vreemde taal. Als je die taal niet goed kent en je moet de betekenis in de taal die je wel kent weergeven, zal dat soms een moeilijke en inspannende taak zijn. Het vraagt inspanning; je moet nadenken. Misschien moet je woorden in een woordenboek opzoeken. Dat is hier ook de moeilijkheid. Het verschijnsel op zichzelf is niet verwarrend. Het is in feite veel minder verwarrend dan jullie menselijke taal, die zoveel beperkter is.

En een derde reden, maar zeker niet de minst belangrijke, wordt door een andere factor gevormd: nogmaals, jullie weten allemaal dat mensen weerstand tegen het ontdekken van de waarheid omtrent henzelf hebben. Dat deel dat weerstand biedt, kan verstorend werken wanneer je ziel een boodschap aan je wil overbrengen. Een deel van je wezen wil je iets aanreiken en je bewustzijn spontaan laten zien wat het innerlijke probleem is. Het projecteert deze beelden, maar dan is er dat andere deel in jou werkzaam dat probeert zulke boodschappen vaag te maken, of ze nu van dat deel van je persoonlijkheid afkomstig zijn dat vooruit wil en meer besef wil krijgen en bewuster wil worden, of dat het herinneringen uit de geestelijke wereld zijn die hetzelfde doel op een andere manier, volgens een andere werkwijze die je dikwijls niet weet te onderscheiden, willen dienen. Het is niet belangrijk of je dat al of niet doet zolang je de boodschap zelf maar krijgt. Het weerstand biedende deel wil de boodschappen die je naar het herkennen van jezelf en innerlijke verandering leiden, verdoezelen en camoufleren. Dat is alles wat het kan doen als je wil sterk genoeg is. Het kan niet verhinderen, zelfs als de uiterlijke wil is verlamd, dat het hogere zelf spreekt en werkzaam is en je de weg wijst. Dit gebeurt vaak via dromen. Maar het lagere zelf werkt altijd storend; het brengt verstoringen teweeg. Radioboodschappen kunnen op een soortgelijke manier gestoord worden. Al deze factoren zijn verantwoordelijk voor het feit dat droomtaal moeilijk is te interpreteren.

VRAAG: Is een van de redenen die U net gaf enigszins vergelijkbaar met de redenen waarom Jezus in gelijkenissen sprak en waarom de Bijbel symbolisch is? (25)

“Gedeeltelijk, maar niet helemaal. De redenen waarom Jezus in gelijkenissen sprak zijn ook vele. De mensheid, bijvoorbeeld, was in die tijd minder ontwikkeld. De gemoedstoestand van de mensheid was in het algemeen meer die van een kind. Wanneer je dingen aan een kind uitlegt, doe je dat ook meer in een beeldtaal, met eenvoudige woorden. Als het kind opgroeit gaat het meer zijn verstand gebruiken en staat het meer open voor abstracte ideeën. Een volwassenen is in staat om een idee of een begrip in abstracte woorden te begrijpen. Als je een idee aan een kind wilt overbrengen, als je een kind een verhaal wilt vertellen, dan doe je dat met een plaatjesboek. Hetzelfde geldt voor de mensheid als geheel. Zij is echter sinds de tijd van Jezus een klein beetje gegroeid en is daarom ontvankelijker voor abstracte ideeën. Overigens, Jezus sprak tegenover sommige van zijn discipelen of naaste vrienden niet op die manier. Hij sprak tegen hen heel abstract en helemaal niet in deze gelijkenissen. Gelijkenissen waren toen voor de massa’s gemakkelijker te begrijpen en minder vatbaar voor een verkeerde interpretatie, of die nu moedwillig of uit onwetendheid geschiedde. De beeldtaal die voor kinderen of in gelijkenissen gebruikt wordt, heeft niets met de beeldtaal van de geestelijke wereld van doen. Deze laatste is oneindig veel subtieler en heeft een veel bredere horizon dan de menselijke taal. Aan de andere kant is de menselijke beeldtaal veel beperkter dan de gewone menselijke taal. Je moet een onderscheid tussen de twee soorten beeldtaal maken. Degene die je in dromen ervaart, lijkt voor jou alleen beperkter maar is het in feite niet.”

VRAAG: Wat is het verschil tussen slaap en een algehele narcose? En hoe zit het met een plaatselijke verdoving? Verlaten de subtiele lichamen dan dat specifieke deel van het fysieke lichaam? (26)

“Zowel tijdens het slapen als onder narcose of welke andere vorm van niet-bewustzijn ook verlaten een of meer subtiele lichamen het fysieke lichaam. De *etherische ‘dubbelganger’* is het subtiele lichaam dat nog het meest met het fysieke overeenkomt. Het bestaat uit subtiele materie maar is veel grover. Deze etherische dubbelganger, zoals die vaak wordt genoemd, lost na de dood op, hoewel niet altijd meteen. Een geestverschijning - trouwens elke aardgebonden geest - is een entiteit die wegens zijn innerlijke gemoedstoestand zijn etherische dubbelganger heeft behouden.

Tijdens de natuurlijke slaap blijft de etherische dubbelganger in het

fysieke lichaam en het *astrale lichaam* treedt uit. Als de slaap heel diep is, kunnen ook andere lagen, andere subtiele lichamen er een beetje uit getrokken worden maar als de slaap natuurlijk is, blijft de etherische dubbelganger. Daardoor is hij ook gevoelig voor pijn of andere fysieke gewaarwordingen. Bij narcose treedt de dubbelganger uit en daarom ben je in die toestand ongevoelig voor fysieke pijn. Dit kan ook in verschillende stadia van trance of hypnose gebeuren, maar niet in alle."

VRAAG: Welke subtiele lichamen blijven bij een heel diepe narcose? (27)

"Dan gaan alle subtiele lichamen het fysieke lichaam uit maar ze blijven er natuurlijk door een koord, een elastisch spiraalvormig lint (ook van subtiele materie) wel mee verbonden. Dit koord wordt niet verbroken, de verbinding blijft. Als de tijdelijke staat van bewusteloosheid wordt beëindigd, brengt het lint de subtiele lichamen terug. Als het koord breekt, sterft de patiënt. Bij een plaatselijke verdoving maakt het betreffende orgaan van het subtiele lichaam zichzelf los van het fysieke lichaam."

Deze lezing met Vragen en Antwoorden werd gegeven via Eva Pierrakos in 1960. Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'Questions and Answers'.
Vertaling van een aantal vragen - aanvankelijk alleen opgenomen in verschillende V-lezingen - door Anke van der Meer, Ernst Winkler en Wim Scholtens in 1994, 1995; herziening door Catherine Wieneke; aanvulling door Paul Avis in 2007.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2007